

Expo – en skandal

Gammal skåpmat som spritts av KGB för tio år sedan. Nästintill stöd för att spränga tryckerier som trycker oönskade publikationer i luften. Krav på att Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet ska sluta att publicera "rasistiska" debattinlägg. Judar blir antisemiter. Personer som aktivt protesterar mot rasism blir beskyllda för att vara rasister. Oskyldiga personer som fått sitt namn i tidningen drabbas av förföljelser och tvingas flytta. Rasister i varje buske – ja till och med en liberal och konservativ antirasistisk tidskrift som *Contra* får sin släng av slevan. En hemlig redaktion. Men bland de hemliga medlemmarna finns åtminstone en person som ett flertal gånger dömts för angrepp mot yttrandefriheten. Se där, en annan bild av den i våras i svenska media helgonförklarade tidskriften *Expo*. *Contra* börjar här en granskning av de hemlighetsfulla. Vår slutsats är att de metoder som *Expo* använder gynnar rasismen. Ingen trodde på pojken när vargen verkligen kom... Vi kommer att presentera ytterligare uppgifter i senare nummer av *Contra*.

Den 11 januari 1996 redogjorde Per Landin på kultursidan i Dagens Nyheter för en bomb som detonerade i ett tryckeri i Weimar i Tyskland. Bomben ödelade det tryckeri (ägt av Frankfurter Allgemeine, en av Tysklands största och mest respekterade dagstidningar), som tryckte den högerinriktade veckotidskriften *Junge Freiheit*. Skadorna uppgick till 10 miljoner kronor och utgivningen stoppades i flera veckor. De grupper som kallar sig AntiFa tog snabbt på sig ansvaret för attentatet. Terrordådet ingick i en kampanj mot "nazisttidningar". AntiFa, som har sina rötter i anarkistiska och marxist-leninistiska kretsar, bestämmer själv vilka tidningar som ska kallas "nazistiska".

Enligt det tyska författningsskyddets (motsvarigheten till SÄPO) årsrapport om extremistorganisationer genomförde AntiFa-grupper i januari 1995 ett brandbombsattentat mot den bil som ägdes av *Junge Freiheit*s redaktör Dieter Stein. I ett tillkännagivande förklarade AntiFa att man åter en gång lyckats hindra utgivningen av *Junge Freiheit*. "Militanta aktioner mot tidningens försäljningsorganisation var och förblir... en möjlig aktionsform för att om möjligt snabbt få slut på utgivningen av denna tidskrift". Den som vill läsa författningsskyddets rapport kan göra det på Internet, med adressen <http://www.government.de/land/ministerium/bmi/>

verzeichnis.htm.

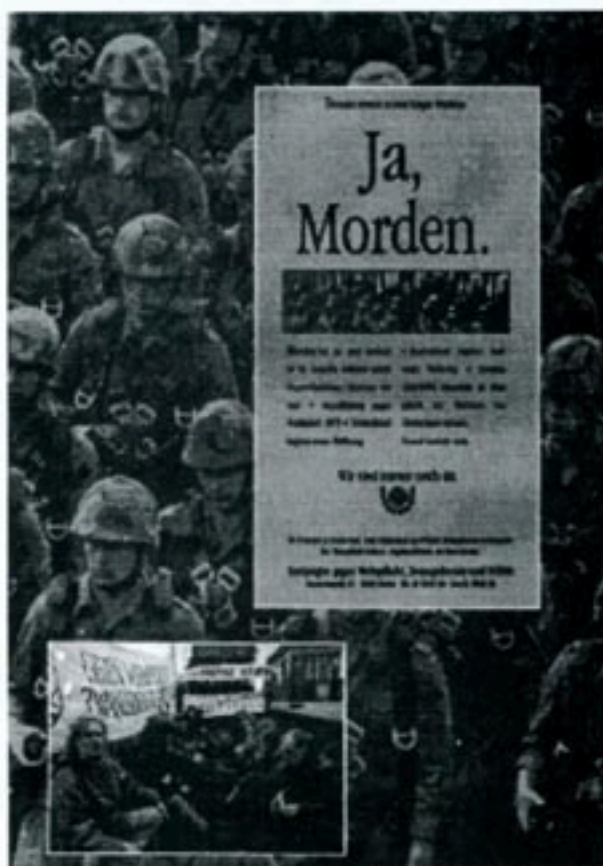
Det tyska författningsskyddet redogör i sin årsrapport över extremistaktiviteter utförligt för de våldsdåd som begåtts av de

ska AntiFa-grupperna. Grupper som undersken av anti-fascism söker legitimeras anarkistiskt och marxistisk-leninistiskt våld. *Expo* uppger sig ha samarbete med

den tyska tidskriften *AntiFa* Infoblatt, som är en del av den extremistiska rörelse som övervakas av tyska säkerhetspolisen.

AntiFa Infoblatt är ett extremistblad som bland annat likställer det demokratiska Tysklands försvarsmakt, Bundeswehr, med mördare och vill stoppa spridningen av tidningar som inte faller i tidskriften på läppen. Läsarna tilltalar på ledarsidan bland annat som "kamrater" (Genossen). Fascism under antifascistisk etikett.

Per Landin hävdade i artikeln i DN att tidskriften *Junge Freiheit* har välskrivna essäer och förtjänar att läsas kritiskt och inte bara ryggradsmässigt avvisas. *Contra*s redaktion har aldrig tagit del av *Junge Freiheit* och har därför ingen egen uppfattning i frågan. Vi drar dock gärna paralleller med reaktionerna på hoten mot den svenska tidskriften *Expo*, som väckte stor uppmärksamhet i media på försommaren i år. Inte minst eftersom *Expo*, som med framgång spelat förorättad i Sverige, i praktiken har försvarat (!!) bombattentatet mot *Junge Freiheit*. I *Expo* nr 1 1996 gjorde tidskriftens tyske krönikör ett våldsamt angrepp på DN, för att DN på kultursidan publicerat ett inlägg som försvarade rätten att trycka och dist-

I tidskriften *Antifascistisches Infoblatt*, som *Expo* samarbetar med, beskylls det demokratiska Tysklands försvar för att vara mördare. Vissertligen formellt i en annons, men i redaktionsrutan talar tidskriften om att den bara tar in annonser som den sympatiserar med, dessutom tas "annonserna" gärna in gratis.

ribuera tidskriften Junge Freiheit.

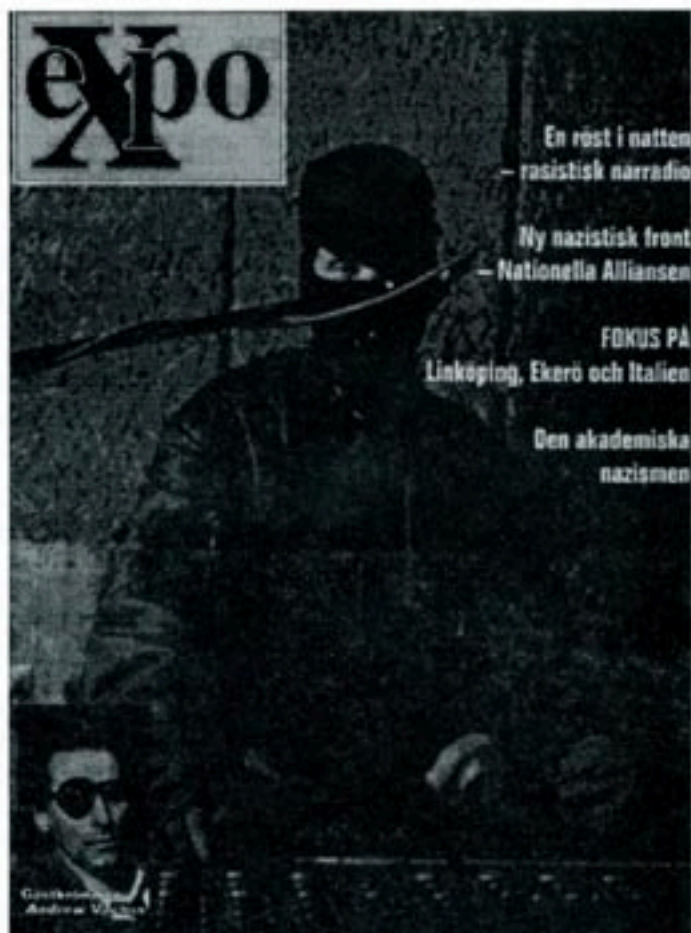
Expo uppger sig också samarbeta med den brittiska tidskriften Searchlight. Contra har, trots flera försök, på tre månader inte lyckats få någon reaktion från Searchlight i London. Tidningen har dock även från vänsterhåll betecknats som "militant".

Hemlighetsmakeri och lagbrott

Tidningen Expos medarbetare är – fränsett redaktören Andreas Rosenlund – hemliga. De påstås heta sådant som "J Larsson" och "M Karlsson". De vägrar dock att framträda med identifierbart namn. Det finns goda skäl. En av medarbetarna, Tobias, har anknytning till extremistorganisationen AFA, som gjort sig kända för sina olagliga våldsdemonstrationer. Tobias själv har vid ett flertal tillfällen dömts för olika brott mot yttrandefriheten. Brotsrubriceringarna har bland annat varit skadegörelse, sabotage, ofredande och uppvigling. Sabotagen har bland annat bestått i att Tobias förstört olika centralantennor och parabolor för TV i ett studentområde i Uppsala. Enligt boende i området har

han motiverat sig med att TV är ett redskap för att sprida kapitalistiska värderingar. Alltså ska studenter – och helst inte andra heller – titta på TV. Tobias har också riktigt en rad hot mot politiska meningsmotståndare och drivit sin egen kamp mot kapitalismen genom att klottra och krossa fönster, bland annat på bankkontor.

Tidningen Expos ägare är också hemlig och bryter mot svensk lag. Enligt den lag om stiftelser som trädde i kraft den 1 januari 1996 ska stiftelser registreras hos länsstyrelsen. Enligt övergångsbestämmelserna skulle rörelsedrivande stiftelser – till vilka hör de som utger en tidskrift – registreras senast den 31 januari 1996. Den mystiska Hill-stiftelsen, som uppges vara utgivare av Expo, var inte känd av Länsstyrelsens stiftelseregister när Contra vände sig dit för att få uppgifter om den. Däremot förekommer den hos postgirot under två adresser. Den ena av dessa, den som står i tidningen, är Box 1030, 114 79 Stockholm och tillhör det privata "post-

Expo vill ge sken av att vara antirasistisk, men genom sin oseriösa uppläggning och sitt samarbete med extremistgrupper är den i själva verket ett redskap som främjar rasistiska tendenser i samhället.

boxkontor" (Brevia) som i övrigt anlitas av så gott som samtliga nationalsocialistiska organisationer i Stockholm, företag som säljer olaglig pornografi (till exempel barnpornografi), brevlådebolag av tvivelaktig karaktär och företag som gjort sig kända för konkursbrott, olagliga skalbolagsaffärer med mera. Kort sagt. Expos adress är en sådan som väljs av ljusskygga element som vill undvika offentlig insyn.

Expo tar lätt på sanningen

Om en tidskrift ger sig i kast med att avslöja nationalsocialister så är det utomordentligt allvarliga beskyllningar som hanteras om de riktar sig mot enskilda personer. Tidskriften Expo tar emellertid mycket lätt på sin uppgift när det gäller att granska sanninghalten i de påståenden som publiceras.

En av de som drabbats är Nicklas Rangne. Han beskyldes i Expo för att vara medlem i det rasistiska rockbandet Division S. Det dröjde inte länge förrän huset där han

bodde på Kungsholmen i Stockholm var nedklottrat med hotbrev från Expos goda vänner inom AFA (AntiFascistisk Aktion), porten slogs sönder och han själv hotades. Nicklas tvingades flytta.

Vi nämnde redan i inledningen till artikeln att Expo attackerat Dagens Nyheter för att tidningen publicerat den förgripliga åsikten att det var fel att spränga ett tyskt tryckeri i luften. Också Svenska Dagbladet har attackerats för att publicera otillåtna åsikter, närmare bestämt en artikel av genetikprofessorn Marianne Rasmuson. Angreppet gjordes i Expo nr 3 1996. Redaktören för Svenska Dagbladets debattsida, den före detta (?) kommunisten Anders Björnsson, kommenterade på följande sätt i SvD den 14 juni 1996: Debattförbud har inget i rättstaten att göra; om Expos hållning blev allmänt förekommande skulle svensk demokrati vara utsatt för ett ytterst allvarligt hot – det har Tommie Ullman här under strecket igår alldeles rätt i."

Contra i skottgluggen

Naturligtvis har även tidskriften Contra attackerats av Expo. Om Expo hade ett ärligt uppsåt med sin påstådda antirasistiska målsättning vore det ju lämpligt att citerade några lämpliga avsnitt ur Contra. Men icke. Istället förmedlas rövärhistorier om tidskriftens medarbetare. Till exempel går det att läsa att en medarbetare i Contra (Bertil Wedin) ska ha hållit föredrag för det nationalsocialistiska Nordiska Rikspartiet. Sanningen är att Wedin för över trettio år sedan besökte ett offentligt möte med partiet. Han brukade besöka extremistmöten, som ett led i en kartläggning av organisationerna. Flera seriösa instanser var intresserade av den kartläggningen. Mest rörde det sig om granskning av vänsterorganisationer, det var de som utgjorde att hot vid den tiden, men en gång blev det aktuellt att besöka också NRP. Wedin ställde gärna frågor på olika möten, så även detta, och igenkändes av arrangörerna, eftersom han i olika sammanhang framträtt och berättat om sin tid som FN-soldat i Kongo. Till saken hör att Wedin vid den aktuella tiden var anställd

Fortsättning på sidan 19

som ombudsman i Högerens Ungdomsförbund (nuvarande MUF)! Högerpartiet och dess ungdomsförbund är den enda politiska organisation Bertil Wedin någonsin tillhört. Uppgiften om hans påstådda föredrag hos NRP spreds till media i slutet av 1980-talet, tjugofem år efter mötet, av en känd KGB-agent i Stockholm. Expo har inte brytt sig om att kontrollera varför Wedin var på det aktuella mötet, utan insinuerar att han skulle hysa sympatier för en organisation som han alltid tagit bestämt avstånd från.

I två utgåvor av Expo (nr 1 och 2 1995) har det påståtts att Contras tidigare ombud i Uppsala (Herman Schultze) står bakom den katolska tidskriften Adoremus in Aeternum. Adoremus beskylls vidare för att företräda en "gammalkatolsk antisemitism". Schultze, som är stolt över att själv kalla sig gammelkatolik, har medverkat i tidskriften Adoremus. Han hade knappast anledning att tro att ett litet stencilerat blad med utpräglat teologiskt innehåll skulle publicera antisemitiskt material. När han upptäckte att redaktören skrev om judarna som Vår Herres mördare protesterade han först privat och förklarade att sådana uttalanden var oacceptabla. När det inte hjälpte avsa han sig medarbetarskapet i tidskrif-

ten. Schultzes principfasta agerande är därmed det rakt motsatta mot det som insinueras i Expo.

Ett tredje exempel på Expos löst grundade attacker mot Contra återfinns i nr 2 1995. Där heter det att det är tvivelaktigt att använda termen "den moraliska eliten". Contra har "tagit upp uttrycket" och är därmed lika suspekt som den gamle kommunisten Anders Carlberg, som också påstås ha gjort det. Contra har kunnat konstatera att uttrycket "den moraliska eliten" förekommit en gång i Contra sedan 1989 (det äldsta nummer som finns registrerat i elektronisk form är nr 1 1989). "Den moraliska eliten" omnämns i en *insändare* i Contra nr 4 1995. Alltså inte i något material som producerats av redaktionen. Insändarförfattaren använde för övrigt inte uttrycket på eget bevåg, utan det användes enbart som en del i ett referat av en annan insändare, ur Dagens Nyheter. Är det antisemitiskt (det är Expo som använder det ordet i sammanhanget) att publicera en insändare som citerar Dagens Nyheter? Att använda ordet antisemitism på ett så fullständigt oansvarigt sätt är att gå antisemitismens ärenden. Ordet förlorar allt innehåll om det används så ansvarslost som Expo gör.

Det är anmärkningsvärt att tidskriften Expo gång på gång sammanblandar en demokratisk, liberal och konservativ, antifascistisk och antikommunistisk tidskrift som Contra med just de åsiktsriktningar som Contra bekämpar. Vi känner igen stilen från KGB-finansierade desinformationsagenter som tidigare lyckats få de mest härresande och lögnaktiga påståenden som Contra publicerade. De är inte mer sanna för att de publicerats. Contras principfasta antikollektivistiska hållning gäller bägge de två allvarliga formerna av kollektivism, socialism och rasism. Det kan envar som läser Contra konstatera. Än grövre blir det när Expo använder ord som "antisemitism". I 125 av Contras hittills 128 utgivna nummer har det funnits minst ett judiskt inslag i redaktionsrutan.

Expo går rasisternas ärenden

Rasism är ett växande problem i samhället. Den måste bemötas seriöst. Med Expos vidlyftiga beskyllningar om rasism riskerar vi att också den verkliga rasismen tas med en klackspark. Expo går med andra ord rasisternas ärenden.

Det går att läsa mer på Contras hemsida på Internet, <http://www.algonet.se/~contra>